

	wersta.	Pihkwa te.	wersta
Neuermüli	14 $\frac{1}{2}$	Kulbi jamast	
Riga	11	Lippi	21 $\frac{1}{2}$
Wolmrist Perna.		Mõnniste	21 $\frac{1}{2}$
Wolmrist om		Gänna	28 $\frac{1}{2}$
Nanjo	23 $\frac{1}{2}$	Wörrö	29
Kubja	22 $\frac{1}{2}$	Wassfelina	27 $\frac{1}{2}$
Moisefülla, ebf Laatre	21 $\frac{1}{2}$	Petsferi	16 $\frac{1}{2}$
Killingi	23 $\frac{1}{2}$	Isporški	21
Surri	19 $\frac{1}{2}$	Korli	17
Perna	18 $\frac{1}{2}$	Pihkwa	18

A b i - e l o .

Abi-elo om Jumalast sätetu nink saadap ilmliko hääd nink igawest hääd edesi, kui tema Jumala meeles pärast peetas. Ent kui tema halwaste peetas, sis rikup tema ilmtiko ello åra, nink wöip ka henge huka sdata. Ke sääratsid asju tähelte panep, se wöip seda ka maa-rahwa Sean ega-päiwa näta, määratse suure risti nink waiwa al mitma inemise abi-elun elawa, nink kuis se kallis Jumala ande patatside inemiste läbi raisatas nink narritas. Kui abi-elo huka lät, sis omma abi-elo-rahwas iks egi föwera; ent kui nema tahtiva, sis wöiwa nema Jumala abiga ka huka-lännu abi-ello jälle paran-dada nink förda saata. Se man om ennege waja, et ega-üts opis tundma, kost se wiga tulep. Kui se ennege käen om, sis om ka abi-mees lähfün.

Kui Kalender kii-kugust opust annap, mink läbi tema maa-rahwale tahap tullu saata, sis wöip tema ka abi-elust mõnda sõnna kuulutada, nink pakup rahwale temma-haawa, mes siin alan om lugeda.

Pere-mees oli jo wanast jäänu, nink es jõrwa enambs maija pidada. Kui pere-naine warre hauda panti, sis wana-mees ollew halusaste iknu nink ütelnu: Õnnistegija, te mulle ka asend walmis; ma ei masa

ilman midake enambs nink tahas magama minna. Pärast seda ei ole tema ka tarest paljo usse saanu nink maja hool kii poja päale jäänu, ke noor poimmees oli. Ent kui maja tallitus peab häste förda minema, sis olgo tubli pere-naine majan. Se oli noorel mehel Jaanil ka tijo pärast, selle oli tema sis ka ütele nink töisele poole kaenu, kas ta tütarlaste sean sääras peas lõidma, ke täalle abi-kaasas nink esa-majale pere-naises fölbas. Mõisa hainaman oli tütar-latsi suur hulk koon olnu, nink kui tema silm oli olnu haina wötmann, sis oli tütrik wääga häbendanu, nink palge oli tål kii werewas jäänu. Sest päiwast halgati se tütrik Jaanile iks meelde, kui tema se päale mõtel, et waja om naist wöttta. Nink kui tema teda veel töist-förda nink kolmat-förda oli nánnu, sis saije peake nöuv walmis, seda-samma tütrikut fosida. Wana esa õnnist poja ete-wötmist, söbra nink hõimilase fitiwa seda tütrikut, tütriko wanemba wötiwa fosilast vasta nink viina joodi åra. Sätetu päival lätsiwa Jaan liisoga märsja-kooli lugema, wötiwa sõameliko tähelte-pane-misega kuulda, mes koolin opati, nink tnndsiwa åraminnen ome sdamid palavat Jumalat vasta nink töine töist vasta sääratsest armust, mes sugulik om igawetes elus. Kolm nádalat päale to saiже neide leping Jumala koan kiiige fogoduse een pühendetus nink kinnitetus, nink kui nema altri een saisiwa töine töise kät ümbre-wöten, sis mõtliwa mõlemba nink mõtlewa ka parhilla meel, et neil fallimbat hääd nink suurembat õnne ei wöi olla ilmlikun asjun, kui seda, et nema abi-elo-rahwas omma koko laulatetu, nink et keake neid ei wöi lahutada. Jaan liisoga omma abi-elun üts iho nink üts heng, üts meet nink üts süda. Ütelisi nema nágewa hommogul päiwa nösewat, ütelisi nema pidawa palvust, ütelisi wötiwa nema leiba,